

2925 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 2926

paa ingen Maade ere blevne henstillede til det i den Tid, da det kunde forhandle derom. Den samme Henstilling vil jeg tillade mig til det ærede Medlem for Præsts Amts 3die Valgkreds (Albretsen), thi han har nu hørt, at Ministeren kan gaa ind paa den første Del af hans Forslag, nota bene naar Summen blev nedsat; han maa altsaa vente, at de, der stille sig paa Ministerens Standpunkt, maa stemme imod hans Forslag i Dag, saa at det forekommer mig, at han af Interesse for den Sag, som han forfægter, nu bør tage sit Forslag tilbage. Saaledes som begge Forslagene foreligge, vil jeg for min Del være nødt til at stemme imod dem. — Der er endnu et Forslag, som har været meget omtalt; det angaar en Bagatel af 200 Rd. Jeg hører ikke til det Mindretal, som har foreslaaet at negte denne Sum, og det forekommer mig, at det, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns 4de Valgkreds (Jønger) har oplyst, og det, som er fremkommet fra den ærede Minister, maa tale for, at man ikke følger Mindretallet, thi det vilde dog efter min Overbevisning være et fuldstændigt Kontraktbrud overfor den vedkommende Mand, dersom man negtede ham disse 200 Rd. Man maa huske paa, at han har tjent sin Tid ud, førend han faar Betaling for at have tjent saa længe, og naar han nu er kommen til det Standpunkt, at han skal have en Forpagelse i sin Gage, og man saa tager den fra ham, er dette efter min Overbevisning ikke at overholde Kontrakten. En anden Ting er det, at Ministeren ikke har sørget for at faae Posten bragt ned til det Beløb, som han maaste burde have gjort — jeg siger „maaste“, thi jeg veed ikke, om han burde gjøre det, jeg har ikke deltaget i Forhandlingerne om denne Sag; — men dette skulle vi ikke lade komme til at gaa ud over den enkelte Mand, som er aldeles ude af Stand til at virke ind paa Ministerens Stilling til denne Sum i det Hæle taget. Efter min Overbevisning vilde jeg i denne Mandes Sted finde mig afstyktig slet behandlet, hvis jeg kom til at miste et Alderstillaag, som jeg ligefrem havde faaet Tilfagn om, og det paa en saadan Maade, at det har faaet fuld Anerkjendelse af selve Repræsentationen gjennem Finantsloven. Det forekommer mig virkelig ikke at være den Maade og den Slags Poster, paa hvilke vi skulle spare; det vilde være høist urigtigt. Den ærede Ordfører har efter min Opfattelse ogsaa mere fremhævet dette Punkt for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at han maa se at faae denne Post reduceret. Saaledes har jeg meget mere opfattet den ærede

Ordførers Stilling end paa den Maade, at han absolut vilde have disse 200 Rd. negtede. Jeg tror endog saa, at den ærede Ordfører ligefrem har sagt det. Jeg vilde finde det høist beklageligt, set fra Thingets Standpunkt, om man loffede Folk ind i saadanne Stillinger, og at man, naar de vare komne til det Punkt, hvor de havde for-tjent et Tillæg efter Alforden, da tog det fra dem eller ikke vilde yde dem det. Det var i Særdeleshed derfor, at jeg vilde sige et Par Ord om denne Sag.

Tauber: Her er ikke Spørgsmaal om at bevilge 200 Rd. til denne Mand, men der er Spørgsmaal om at forhøje Summen 5700 til 5900; det maa vel erindres. Men denne Sum er allerede 700 Rd. og skal nu være 900 Rd. større end den Sum, som er fastsat i Lønningsloven. Jeg kunde være fristet til at spørge ærede Medlemmer og den ærede Minister, om den Sum skal betragtes som værende løvbestemt eller ikke; thi der tales om den, som om det var Noget, som man allerede ved den Beslutning, der blev fattet paa Finantsloven ifjor, havde slaaet en Streg over, idet man havde tilstaaet Forhøielsen, og som om den gjældende Bestemmelse i Lønningsloven derved var bortfalden. (Modsigelse.) Ja, saaledes omtales Sagen. Den ærede sidste Taler omtalte den paa denne Maade, og den ærede Minister har ogsaa omtalt den paa samme Maade. Der er bestemt et Beløb af 5000 Rd., som maa anvendes til Docenter ved Landbohøjskolen; for dette Beløb kan Arbeidet udføres, og den ærede Minister har derfor den Forpligtelse at bringe Beløbet ned til denne Sum. Dette har Ministeren ikke gjort, han har ikke en Gang bestræbt sig derfor, der foreligger Intet, der tyder derpaa; tværtimod forlanges der nu en Forhøielse. Jeg vil ligeoverfor den ærede Minister tillade mig at bemærke, at det ikke er Tilfældet, hvad Ministeren siger at være en Afstale mellem Udvalget og ham. Jeg tror, at dette beror paa en urigtig Opfattelse fra den ærede Ministers Side, og jeg vil tillige spørge den ærede Minister, hvorledes han har tænkt sig, at Beløbet skal bringes ned til denne Sum af 5000 Rd., hvilke Lønninger han agter at reducere, hvilke Personer han agter at afskedige eller hvilke Poster han agter at inddrage. Dette er et Spørgsmaal, som man er berettiget til at gjøre ligeoverfor en saadan Bestemmelse i Lønningsloven. Naar den ærede Minister ikke kan paavise og ikke har paavist nogen Lei, som han i saa Henseende agter at følge, kan jeg ikke